

ANALITINIAI UŽRAŠAI

Psichrockizmas ir pidorasingas – pavojus žmonijos egzistavimui

Skaitytojo dėmesiui siūlomi užrašai papildo TSRS Vidinio Prediktoriaus darbus, su kuriais naudinga susipažinti prieš pradėdant skaityti: „Liūdnas Atlantidos palikimas. Trockizmas – tai „vakar“, tačiau niekaip ne „rytoj““ (1998 – 1999 m.); „Globalizacija: naujo etapo pradžia“ (iš „Dabartinio momento“ serijos, Nr. 2 (109), 2013 m.); „Nacionalinių tarpusavio santykių problemų sprendimas Visuomenės saugumo koncepcijos rėmuose“ (2012 m., 5 skyrius. „LGBT bendruomenė ir internacizmas“) ¹.

1. Psichrockizmas – „mentaliteto“ specifika

Psichrockizmas tai – beatodairiškai įžūli saviklioja, pretenduojanti realizuoti save politikoje, neįgijus nei būtinų žinių, nei įgūdžių. „Aš – vienintelis ir be jokios alternatyvos išmintingas, ir todėl mano gyvenimo misija – politiškai vesti paskui save budulius, t. y. suteikti jiems gyvenimo prasmę ir valdyti jį jo paties vardu“ ² – toks pradinis dorovinis-etinis psichrockizmo principas demonstruoja bendro satanizmo principo „Aš geresnis, negu jie, ir todėl Aš turiu teisę, o jie privalo...“ ³ porūšį ir konkrečią išraišką.

Šis principas – bendras visoms minios-„elito“ kultūroms. Tačiau kiekviena iš minios-„elito“ kultūrų, kokiomis yra visos be išimties istoriškai susiklosčiusios ir konfesionaliai sąlygotos šiuolaikinės kultūros, yra savita tuo, kaip joje palaikoma ir iš kartos į kartą atgaminamas minios-„elitarizmas“. Šitas savitumas išsireiškia per atitinkamos kultūriškai savitos visuomenės arba socialinės grupės mentalitetą, o taip pat – sociologinį mokslą ir jo gimdomas teorijas (ideologijas).

Dalis visuomenės ideologijas priima taip, tarsi jos būtų koncentruota išminties išraiška, t. y. objektyvi tiesa, nepriklausanti nuo žmonių subjektyvizmo ⁴. Ir jei ideologijos visuomenėje randa pasekėjų, tai neišvengiama, kad kurio nors iš psichrockistų „Aš – vienintelis ir be alternatyvos išmintingas, ir todėl mano gyvenimo misija – politiškai vesti paskui save budulius, t. y. suteikti jiems gyvenimo prasmę ir juos valdyti“ savivertė bei, kokia bebūtų, jo intelektualinė galia – susiranda tą ar kitą ideologiją ir panaudoja ją kaip kiautą savo saviraiškai politikoje bei ją lydinčiame politikavime.

Dėl to, kad, visų pirma, ideologijos (teorijos) skirtingos ir ne visame suderinamos tiek viena su kita, tiek ir su objektyvia Tiesa-Teisybe, o visų antra, principas, kurio veikiamas individas tampa psichrockistu, numato kad išmintis yra vienintelė (tai būtent tik jo paties „išmintis“), psichrockizmas, kaip socialinis reiškinys visuomet yra vidujai konfliktiškas. Be to, konfliktas jo viduje vyksta dviejuose lygmenyse:

- 1) tarpusavyje nesuderinamų ideologijų (teorijų) – kultūrinių psichrockizmo kiautų lygmenyje – tai būdinga globalaus lygio procesams ir pasaulėžiūros atžvilgiu nevienalytėse kultūriškai savitose visuomenėse;
- 2) asmeninių konfliktų lygmenyje, tokia tema „kuris iš psichrockistų (prisidengiančių ta pačia viena arba skirtingomis ideologijomis) turi geriausias vadeivos savybes ir todėl yra pats

¹ Šis ir kiti TSRS VP darbai, pristatantys Visuomenės saugumo koncepciją (КОБ), publikuojami internete: dotu.ru, m3ra.ru, vodaspb.ru, subscribe.ru/catalog/state.politics.bkz, daugelyje kitų tinklapių, o taip pat platinami kompaktiniuose diskuose TSRS VP Informacijos bazės sudėtyje bei spausdinama.

² Tai – pagal ateistinę versiją. Pagal pseudoreliginę versiją – „Dievo vardu“ (arba „dievų vardu“).

³ „9 (10). Mes įtvirtinome jus žemėje ir įtaisėme jums ten visa, kas reikalinga gyvenimui, – mažai jūs dėkingi!

10 (11). Mes sukūrėme jus, po to suteikėme jums formą, po to pasakėme angelams: „Nusilenkite Adomui!“ – ir nusilenkė jie, išskyrus Iblisą; jis nebuvo tarp nusilenkusiųjų.

11 (12). Jis (Dievas – mūsų konteksto paaiškinimas cituojant) tarė: „Kas sulaukė tave, kad tu nenusilenkei, kai Aš tau įsakiau?“ Jis (Iblisas – mūsų konteksto paaiškinimas cituojant) tarė: „Aš – geresnis už jį: Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį sukūrei iš molio“ (Koranas, 7 sura).

⁴ V.I. Lenino išsireiškimas: „Markso mokymas visagalis todėl, kad jis teisingas“ („Trys šaltiniai, trys sudedamosios marksizmo dalys“, 1913 m.) – tai vienas tipiškų pavyzdžių.

*išmintingiausias*⁵.“

- Prie šių dviejų vidinio psichrockizmo konfliktškumo lygių galima pridėti dar vieną: trečią – nuosavą daugiau ar mažiau išreikštą šizofreniją psichrockisto psichikoje, darančią jo asmeninės psichikos algoritmiką vidujai konfliktška.

Vienok asmeninė šizofrenija psichrockizme yra galima tik kai kuriose ganėtinai apribotuose rėmuose, kadangi išėjęs už jų individas nebegali būti ne tik vadu, bet tampa neįgalus palaikyti jokios, kokia ji bebūtų, socialinių ryšių sistemos, aprūpinančios jo gyvenimą, ir todėl jam pasidaro reikalinga artimųjų arba psichiatrų globa⁶. Nepaisant to, tam tikras asmenybės psichikos „šizoidškumas“ gali būti prielaida tam, kad individas taptų pilnaverčiu psichrockistu (tai bus paaiškinta žemiau).

Kiekvienos stabilios *ideologiškai savitai apiformintos psichrockizmo* atšakos ribose bet kuris trockistas vadovaujasi (sąmoningai arba nesąmoningai) principu „kai aš teišus, o teišus visuomet aš...“, vienok – *atsižvelgiant į reikalavimą laikytis „nuomonių išsakymo disciplinos“ pagal hierarchiją (pradedant nuo „antrosios eilės vadų“ lygmens ir einant žemyn*⁷).

Todėl vidiniai konfliktai savitai apipavidalintos psichrockizmo atšakos rėmuose gali kilti visų pirma kaip pasekmė, kažkam vienam arba grupovuchos principu pažeidus „hierarchinę nuomonių discipliną“. Tačiau konfliktai dėl „nuomonių disciplinos“ gali turėti skirtingą pobūdį:

1) kai kuriuose jų gali išsireikšti kovą už tiesą ir ideologijos (sociologinės teorijos) apvalymą nuo įvairaus pobūdžio klaidų ir išankstinio melo;

2) kituose gali išsireikšti kova už kažkieno hierarchinio statuso pakeitimą (pauštinimą arba pažeminimą), nieko bendro neturinti su tiesos paieškomis ir ideologijos (sociologinės doktrinos) apvalymu nuo klaidų ir išankstinio melo (ši kova gali vykti tiek remiantis įsisąmonintu siekiu pakelti savo hierarchinį statusą ar tapti vadu, arba pažeminti kažką hierarchijos pakopose, tiek remiantis nesąmoningais tos pačios krypties elgesio automatizmais);

3) pirmas ir antras (kova už tiesą ir ideologijos grynumą bei kova už hierarchinį statusą) gali persipinti pačiais keisčiausiais pavidalais⁸.

Tokia motyvų ir jų išraiškos psichrockistų veiksmuose maišatis išmuša iš pusiausvyros žmones, kurie neįvaldę veiksmingos pažintinės-kūrybinės kultūros, ko pasekoje jie tampa įtraukti į psichrockistinę politiką arba negali jai efektyviai pasipriešinti. TSRS istorijoje tai akivaizdžiausiai išsireiškė visuomenės reakcijoje į XX suvažiavimą⁹.

Be to, ideologiškai skirtingai apipavidalintos psichrockizmo atšakos pasmerkto ideologiniams tarpusavio konfliktams dėl tiesos reiškimo ir dėl kiekvienoje jų egzistuojančių klaidų bei išankstinio melo; o sudarant įvairaus tipo strategines ir taktines sąjungas, (tame tarpe, tarp vienos partijos frakcijų ir tarp skirtingų politinių partijų) – neišvengiami ir konfliktai dėl vadovavimo tokioje sąjungoje¹⁰.

Tokia, būdinga psichrockizmui, individualios ir kolektyvinės psichikos algoritmika, iškelia aibę klausimų:

⁵ Šioje vietoje psichrockizmui svarbi tvarka: jeigu įrodei, kad tu – vadas, tuomet tu automatiškai „pats išmintingiausias“. Atitinkamai, jeigu Kristus nepanoro tapti vadu, tai ir kalbėti apie jo išmintį netenka... Buržuazinis–liberastinis „išminties“ kriterijus „jeigu tu toks protingas, tai parodyk savo pinigus...“ – to paties psichrockistinio principo pasireiškimo atmaina.

⁶ „Žmogus su besidvejinančiomis mintimis netvirtas visuose savo keliuose“ (Jokūbui, 1:8).

⁷ Nuomonių išsakymo discipliną gali pažeisti (esant būtinybei) tiktai pretendentai į pirmąjį vadų sąstatą (naujų ideologiškai savitų psichrockizmo atšakų pradininkai) ir patys pirmojo sąstato vadai. Pirmojo sąstato vadas savosio psichrockizmo atšakos rėmuose – „visada teišus“ be jokių išlygų... iki tol, kol jo mirtis arba pašalinimas bei naujo vado iškilimas pirmajame sąstate nepakeičia žvilgsnio į atitinkamos psichrockizmo atšakos vertinimų teisingumą. Kitaip tariant, principas „tada, kai aš teišus, o aš teišus visada...“ psichrockizme yra „apkarpomamas“ kitu principu: „tas teišus, kuris turi daugiau teišių“ minios–„elitarizmo“ asmenybių hierarchijoje.

⁸ Paskaitykime V.I. Lenino, L.D. Trockio, G.E. Zinovjevo ir kitų RSDDP – VKP (b) vadų kūrinius (išskyrus J.V. Staliną) ir mes surasime daugybę iliustracijų visiems trimis punktais šitos konfliktų klasifikacijos, vienoje ir ideologiškai savitai apiformintai psichrockizmo atšakoje.

⁹ Žr. TSRS VP darbą „XX suvažiavimo Judo nuodėmė“.

¹⁰ Tai neliečia šiuolaikinės Rusijos (o taip pat ir Lietuvos – vertėjo pastaba), kadangi jos partijos neturi jokio, koks jis bebūtų, politinio idėjiškumo, išskyrus vieną – „mums reikalingi pinigai! ir jų reikia daug!“.

- Ar psichrockizmas gali prisidengti sociologine teorija (ideologija), adekvačiai išreiškiančia objektyvią Tiesą-Teisybę?
- Jeigu gali, tai kame ir kaip jis tokiu atveju išsireiškia?
- Jeigu sociologinė teorija (ideologija) kažkuo neadekvati (t.y., turi klaidų ir galbūt išankstinio melo), tai ar visuomet (visais be išimties atvejais) ir kaip tokioje teorijoje bei politinėje jos pritaikymo praktikoje pasireiškia psichrockizmas?

Atsakymą į šiuos klausimus apibrėžia supratimas apie pažinimo ir kūrybos metodologiją, kuria remiantis – nepriklausomai nuo deklaracijų – pateikiami atsakymai į juos. Šiuose užrašuose mes nesieksime dėstyti pažinimo teorijos ¹¹, o tik pažymėsime kai kurias, naudojimo praktika su ja susietas, aplinkybes.

- Visų pirma – principas „praktika – tiesos kriterijus“ yra universalus teisingumo kriterijus, apimantis visas žmonių visuomenės veiklos sritis, įskaitant ir religingumą, o svarbiausia – galintis veikti ir užbėgant už akių kokių nors galimybių realizacijai ¹².
Teorijų (ideologijų) atveju tai reiškia, kad jeigu teorija teisinga, tai su ja suderinti veiksmai būtinai atves prie pažadėtų toje teorijoje rezultatų. Jeigu pažadėti rezultatai nėra pasiekiami, tai reiškia:
 - arba teorija kažkuo klaidinga ¹³,
 - arba veiksmai ne pilnai atitiko teoriją,
 - arba buvo ir tai, ir tai.
- Priėjimas prie informacijos, kuri yra būdinga bet kuriai teorijai (ideologijai), kiekvienoje iš jų įgyvendinamas dviem būdais:
 - informacija, pateikiama viešai, remiantis vienareikšmiškai suprantamais (tame tarpe ir daugybiniais ¹⁴) žodžių ir simbolių, naudojamų dėstant teoriją (ideologiją), apibrėžimais.
 - informacija, esanti pagal nutylėjimą, kuri tam tikru būdu *objektyviai (santykinai-algoritmiskai) neatsiejamai surišta* su informacija, pateikiama deklaratyviai, ir papildo pastarąją ¹⁵.

Paskelbimas tai – tekstas arba žodinė suprantama kalba. Teksto ilgis (*apmąstytos kalbos trukmė* ¹⁶), prie tam tikros asmeninės minčių reiškinio kultūros, apsprendžia gyvenimiško reiškinio ar projekto aprašymo detalizavimo lygį. Todėl riba „paskelbta – nutylėta“ bendru atveju yra paslanki ir jos padėtį kiekvienu konkrečiu teorijos dėstymo (arba taikymo) atveju diktuoja praktikos poreikiai arba aplinkybės: kažkam, kad suprastų, kaip ir ką daryti, užteks dviejų – trijų frazių, o kažkam bus būtina išnagrinėti daugiatomį traktatą – viskas priklauso nuo asmeninio pasiruošimo lygio tam momentui, kai susiduriama su reikalu.

Tačiau nepriklausomai nuo teksto ilgio, vienas iš klausimų – nutylėjimų, lydinčių deklaracijas, atskleidimas. Atrodytų, čia visiška laisvė. Vienok, dėl to kad: 1) Pasaulis ir jo fragmentai tai – materijos-informacijos-*saiko (mato)* vienybė, o *saikas (matas)* santykyje su informacija – tai jos kodavimo sistema, o santykyje su materija – jos galimų būsenų ir perėjimų iš vieno būsenos į kitą matrica, ir dėl to, kad 2) vienas iš dialektikos, kaip meno siekti tiesos iškeliant klausimus ir surandant

¹¹ Mūsų supratimas apie šias problemas, kurios Visuomenės saugumo koncepcijoje yra priskiriamos pirmajam apibendrintų valdymo priemonių prioritetui – ginklams, išdėstytos TSRS VP darbuose „Dialektika ir ateizmas: dvi esmės nesuderinamos“ («Диалектика и атеизм: две сути несовместны») ir „Sociologijos pagrindai“ (1 dalis).

¹² Žr. TSRS VP darbą „Sociologijos pagrindai“ (1 dalis).

¹³ Tačiau tokiu atveju, jeigu žmogaus psichikos organizacija yra teisinga, tai intucija ir Dievo vedimas uždraudžia naudoti tokią teoriją arba nurodo kelią į alternatyvias teorijas – užbėgdama už akių klaidingos teorijos panaudojimui. Ir principas „praktika – tiesos kriterijus“ tokiu atveju pasireiškia tuo, kad intucija ir asmeninis religingumas – ne išmįslas, o objektyvios realybės dalys, kuriomis reikia išmokti naudotis, kad jos perspėtų apie vienokių arba kitokių veiksmų pavojų ar netinkamumą.

¹⁴ Turimas omeny kai kurių aibių vienareikšmiškas apibrėžtumas, leidžiantis atskirti vieną aibę nuo kitos, o taipogi apibrėžtumas sudėties tų prasmės reikšmių aibių, su kuriomis dirba teorija.

¹⁵ Pavyzdžiui, teiginį „aplinkui trikampį galima apibrėžti apskritimą ir, tuo pačiu, ilgiausia trikampio kraštinė sutaps su apskritimo diametru“ palydi informacija pagal nutylėjimą „šis trikampis stačiakampis, o su apskritimo diametru sutampa jo hipotenuzė“.

¹⁶ Nesiliaujanti demagogija nepriklauso sąmoningai kalbai.

į juos atsakymus, pagrindų yra *saiko jausmas*¹⁷, - *adekvačiame gyvenime* nutylėjimų atskleidimo laisvė yra iliuzinė¹⁸; jeigu kas nors tvirtina, kad nutylėjimo atskleidimo laisvė yra neribota, tai tie, kas sutinka su tokia nuomone, pasmerkti kažkurią nutylėjimų dalį atskleisti neadekvačiai, ir neadekvatumas bus demaskuotas principu „praktika – tiesos kriterijus“, ką gali sekti vienokie ar kitokie nuostoliai.

Jeigu deklaracijos neprieštarauja *saikai (matui)* (t. y., įsipaišo į objektyviai atvirų būties galimybių matricą), tuomet teorija (ideologija) daugumai atrodo adekvati gyvenimui. Žvelgiant plačiau, teorijos (ideologijos) teisingumas išreiškiamas tuo, kad nutylėjimų atskleidimas *pagal aukščiau pateiktus principus* neprieštaringu būdu papildys anksčiau žinomas deklaracijas, ir bet kurioje ribos „paskelbta – nutylėta“ padėtyje teorija įsipaišys į objektyviai atvirų būties galimybių matricą, kas naudojantis teorija bus nuolatos patvirtinama principo „praktika – tiesos kriterijus“.

Vienok, galimi atvejai, kuomet nutylėjimų, objektyviai (dėl *saiko (mato)* objektyvumo) lydinčių deklaracijas, atskleidimas rodo, kad: 1) informacija, objektyviai esanti pagal nutylėjimą, nesuderinama su informacija, esančia pagal deklaracijas, ir 2) veiklos, vykdomos remiantis teorija (ideologija), algoritmikoje nutylėjimai turi aukštesnį prioritetą, nei deklaracijos, dėl ko, naudojant teoriją (ideologiją) praktiniams uždaviniams spręsti, yra realizuojami nutylėjimai, o deklaracijos arba apskritai nerealizuojamos, arba labiau prioritetinių nutylėjimų realizacija didesniu ar mažesniu mastu nuvertina tai kas realizuota remiantis deklaracijomis.

Toks tarpusavio santykių supratimas tarp: 1) *gyvenimo kaipo tokio*, 2) *teorijos (ideologijos)*, 3) *pažinimo ir kūrybos metodologijos (išsireiškiančios asmeninėje pažinimo-kūrybos kultūroje)*, 4) *veiklos, teorijos (ideologijos) pagrindu, kurioje taipogi išsireiškia subjektyvizmas*¹⁹, - leidžia duoti vienareikšmiškai suprantamus atsakymus į aukščiau iškeltus klausimus apie psichrockizmo galimybes prisidengti vienokiomis ar kitokiomis teorijomis ir galimybes išreikšti save jose bei veikloje jų pagrindu.

Visų pirma paaiškės, kad:

Psichrockizmas, savo politinėje veikloje, gali ne tik prisidengti adekvačiomis gyvenimui teorijomis, tačiau ir pats gali gimdyti teorijas ir atskirus teorinius dėsnius (deklaracijas), adekvačias gyvenimui, ką patvirtina jų atitikimas praktikoje faktams ir realaus gyvenimo įvykiams.

Paties L.D. Bronšteino (Trocko) kūrinių palyginimas su realiu gyvenimu rodo, kad daug kas iš jo teorinio palikimo, užfiksuoto tekstuose deklaracijų lygiu, buvo patvirtinta faktų ir gyvenimo įvykių²⁰. Tas pats galioja ir pagrindiniam kito psichrockisto, A. Hitlerio, kūriniui – „Mano kova“ („Mein Kampf“): jeigu tai būtų buvę viso labo išimtinai rafinuoti kludiesiai, neturintys nieko bendro su gyvenimu, tuomet Trečiasis reichas tokiu pavidalu, kokį jis įgavo iki Miuncheno suokalbio (1938 09 30) momento, pagal nutylėjimą davusio startą XX amžiaus antrajam pasauliniam karui, nebūtų buvęs sukurtas dėl neegzistuojančio socialinio palaikymo hitlerizmui.

Tačiau, jeigu kreipsimės į nutylėjimų analizę, tuomet paaiškės, kad informacija pagal nutylėjimą, objektyviai lydinti deklaracijas, politikos, vykdomos remiantis tekstais, algoritmikoje neigia deklaracijas ir turi aukštesnį prioritetą²¹.

¹⁷ Kiti pagrindai – asmeninis religingumas ir asmeninė intelektualios veiklos kultūra.

¹⁸ Jeigu atsisakyti adekvatumo reikalavimo (atitikimo principui „praktika – tiesos kriterijus“), tuomet savivalė tampa neribota, teorija (ideologija) savo „vystymesi“ tampa produktu „velnio logikos“, kurioje aksiomatika ir taisyklės keičiamos pagal poreikį ir kurios pagalba galima įrodyti ką tik nori (jeigu oponentai nepastebės klastos), tačiau tuo pačiu galima sužadinti savyje bei patikėtiniuose šizofreniją ir tapti apsėstuoju.

¹⁹ Tai yra, ši tarpusavio ryšių sistema yra aprašoma tam tikra 4x4 dydžio matrica (lentele).

²⁰ Žr. TSRS VP darbą „Išhermetizavimas“, 5 skyriaus 8 paragrafas: Trockizmas–„leninizmas“ ima „valdžią“.

²¹ To pavyzdys – bibliniai tekstai: įsakymai „nevok“ ir „nežudyk“ gyvenimo praktikoje yra nuslopunami ir paneigiami nutylėjimais, palydinčiais įsakymus „neskolink savo broliui už palūkanas (pagal kontekstą, gentainiui judėjui – mūsų paaiškinimas pagal kontekstą) nei sidabro, nei duonos, nei kitko, ką galima skolinti už palūkanas; svetimšaliui (tai yra, nejudėjui – mūsų paaiškinimas pagal kontekstą) skolink už palūkanas, o broliui savo neskolink“.

Tai lietė žinomų psichrockistų kūrinius. O kas bus tuo atveju, jeigu teorija adekvati gyvenimui deklaracijų lygyje, o nutylėjimų atskleidimas, pagal aukščiau išdėstytus dialektikos meno principus, veda tik link adekvačios teorijos detalizavimo, tačiau neišaiškina nesuderinamų nutylėjimų ir deklaracijų?

Tokiu atveju psichrockizmas išsireišk tuo, kad:

- Taip vadinamo „teorijos (ideologijos) vystymosi“ eigoje, *pirmajame etape* jis į deklaracijas pakišinė nesuderinamus su jomis nutylėjimus. Tai atliekama sinonimiškai perdarant tekstą, atseit turint tikslą supaprastinti geresniam supratimui, arba atvirkščiai – atseit, turint tikslą toliau detalizuoti teorijos teiginius praktinio panaudojimo poreikiui patenkinti. *Antrajame etape* nutylėjimai, įdiegti sinoniminio teksto perdarymo būdu, psichrockizmas transformuojasi į deklaracijas. Kažkurį laiką lygiagrečiai egzistuos du deklaracijų rinkiniai, objektyviai nesuderinami vienas su kitu. Kuomet jų nesuderinamumas apsinuogins (arba siekiant to išvengti), *trečiajame etape* nereikalingos tuo metu ir konstruojamoje politinėje perspektyvoje deklaracijos bus arba išimtos, vienokiu ar kitokiu pretekstu (pavyzdžiui, „prarado aktualumą dėl istorinio proceso vystymosi“), arba bus išstumti iš bendro naudojimo ir nukeliamas į archyvą su grifu „*patikimiems specialistams*“, to prielaida yra šitų deklaracijų nereikalingumas miniai, akiai tikinčiai vadais-psichrockistais.

Būtent šitaip praeityje Mozės, o po kurio laiko ir Kristaus, mokymai buvo transformuoti į istoriškai realių sinagogų, Kristaus vardo bažnyčių ir biblinės masonijos tikėjimus²².

Tokio paties pobūdžio performatavimo metu P.F. Lesgafto (1937 – 1909) pedagoginė sistema buvo suvesta į sportą, kurio priešininku (dėl jo įvairiapusiško pavojaus patiems sportininkams ir visuomenei) buvo patsai Piotras Francevičius, ir neįleista į mokyklinio švietimo pedagoginę praktiką, ką iki šiol lydi didelė žala mokinių kūno ir psichikos sveikatai, ir kaip pasekmė – žala ir suaugusiųjų visuomenei²³.

- Praktinėje veikloje, vykdomoje remiantis pakankamai gera (nutylėjimų ir deklaracijų suderinamumo aspektu) teorija (ideologija), žodžiai, psichrockistų sakomi publikoje, skirsis nuo jų darbų – tiek atliekamų slapta, tiek ir viešai – dėl derinamų prie teorijos jai nebūdingų nutylėjimų ir sinoniminio deklaracijų perdarymo, įvedant „paaiškinimus“, atseit „strategija – tai viena, o taktika – tai kita“, „tikslą pateisina priemonės – tai apskritai, o politinėje konkretybėje – tikslas pateisina priemones“ ir panašiai.

Tačiau psichrockizmas teikia pirmenybę reikšti save teorijose (ideologijose), kuriose nutylėjimai iš anksto yra tokie, kokių jam reikia siekiant savo užsibrėžtų politinių tikslų ir automatiškai turi aukštesnį prioritetą, negu nesuderinamos su nutylėjimais *deklaracijos, kurios būtinos tik masių (minios) įtraukimui į politinį procesą, inicijuotą arba „pabalnotą“ psichrockizmo*. Atitinkamai šiam kriterijui, „mraksizmas“ – iš anksto psichrockistinis mokymas, ką mes parodėme dar 1998 metais darbe „Liūdnas Atlantidos palikimas. Trockizmas – tai „vakar“, tačiau niekaip ne „rytoj“²⁴ „.

Ir būtent ši aplinkybė leidžia išvysti L.D. Bronšteino (Trockio) ir J.V. Džiugašvilio (Stalino), trockizmo ir bolševizmo konflikte tai, apie ką nutyli mūsų dienų psichrockistai, pradedant iškiliu „destalinizatoriumi“ N.K. Svanidze ir baigiant smulkiais publicistais.

J.V. Stalinas visą savo gyvenimą „kūrybingai vystydamas“ „mraksizmą“ kaip teoriją, diegė į jį kaip deklaracijas bei nutylėjimus bolševizmo nutylėjimus apie „žmogaus žmogumi“ eksploatacijos išnaikinimą ne tik lozunguose, bet ir gyvenimo praktikoje, tame tarpe ir išnaikinimą nacionalinio bei religinio asmenybių bei visuomenių engimą²⁵. Ir praktinę politiką jis vykdė atitinkamai su marksizmo

²² Žr. TSRS VP darbą „Link Dievo valdžios...“ («К Богодержавию...»).

²³ Žr. V.F. Bazarnio (В.Ф. Базарный) darbus, konkrečiai interviu su juo „Vladimiras Bazarnis apie sveikatą tausojančią pedagogiką“: http://www.akvobr.ru/bazarnyi_o_zdorovjesberegaushei_pedagogike.html.

²⁴ „Liūdnas Atlantidos palikimas. Trockizmas – tai „vakar“, tačiau niekaip ne „rytoj““ («Печальное наследие Атлантиды. Троцкизм – это “вчера”, но никак не “завтра”»).

²⁵ Žr. TSRS VP darbus „Nacionalinių problemų sprendimas Visuomenės saugumo koncepcijos priemonėmis“ («Разрешение проблем национальных взаимоотношений в русле Концепции общественной безопасности») ir „Įvadas į konstitucinę teisę“ («Введение в конституционное право»).

deklaracijomis, slopindamas objektyviai būdingus šiam (marksizmui) nutylėjimus *sistemišku* () „einamojo momento“, *perspektyvų ir politinio kurso aiškinimu atitinkančiu su bolševizmo etika ir dorove*. Deklaracijų lygmenyje nebuvo prie ko prikibti – marksizmas grynų pavidalu; taip tęsėsi tol, kol savo darbe „Ekonominės socializmo TSRS-oje problemos“ J.V. Stalinas „nedavystė“ marksizmo iki jo susinaikinimo ²⁶:

„... mūsų prekių gamyba iš esmės skiriasi nuo prekių gamybos kapitalizme“ ²⁷.

Iš tikrųjų taip ir buvo, kadangi mokesčių-dotacijų mechanizmas buvo orientuotas į kainų mažinimą augant gamybai ²⁸, o ekonomika vystėsi socialinio-ekonominio šalies plano rėmuose ir užtikrino paskelbto politinio kurso realizaciją.

Ir po pateiktos frazės J.V. Stalinas tęsia:

„Dar daugiau, aš manau, kad būtina atmesti ir kai kurias kitas sąvokas, paimtas iš Markso „Kapitalo“, ... dirbtinai klijuojamas mūsų socialistiniams santykiams. Aš turiu omenyje, tarp kitko, tokias sąvokas kaip „būtinasis“ ir „priedėtinis“ darbas, „būtinasis“ ir „priedėtinis“ produktas“, „būtinasis“ ir „priedėtinis“ laikas. (...)

Aš manau, kad mūsų ekonomistai privalo pabaigti su tuo neatitikimu tarp senų sąvokų ir naujų padėtimi mūsų socialistinėje šalyje, pakeisdami senas sąvokas naujomis, atitinkančiomis naują padėtį.

Mes galėjome pakeisti šį neatitikimą iki tam tikro laiko momento, tačiau dabar atėjo metas, kai mes privalome, pagaliau, likviduoti šį neatitikimą“ ²⁹.

Visos J.V. Stalino įvardintos sąvokos – susivaidenusios K. Marksui arba jo išgalvotos fikcijos; fikcijos – dėl jų metrologinio nepakankamumo. Pateiktos ištraukos – tai mirties nuosprendis marksistiniam projektui, vykdomas Istorijos. S.E. Kurginiano ir kitų bandymai jį reanimuoti pavadinus „Raudonuoju projektu“ ir J.V. Stalino „istoriniu reabilitavimu“ ³⁰, nesukuriant gyvybingos sociologijos (įskaitant ir ekonominę teoriją) – vienas iš psichrockizmo veidų mūsų dienomis.

„Marksizmas“ – iš anksto psichrockistinis mokymas dėl to, kad jo nutylėjimai nutaikyti į įgyvendinimą nekontroliuojamos valdžios virš minios, vardu tos pačios minios, papirkto marksizmo deklaracijų. Tas pats liečia ir sociologiją esančią Biblijoje, nors joje deklaruojama „elito“ valdžia – atseit nuo Dievo.

Tačiau greta tokio tipo mokymų, žmonijos istorijoje buvo ir yra daugybė sociologinių teorijų (ideologijų), kurios laikosi vienu ar kitų klaidingų nuostatų, arba yra klaidingos apskritai, nors jose ir nematomas tas faktas, kad jos būtų buvę iš anksto tikslingai konstruotos sprendžiant klausimą, kaip įgyvendinti valdžią virš minios, jos pačios vardu arba Dievo vardu, kaip kad tai galima išryškinti „marksizme“ ir Biblijoje. To pavyzdys – L.N. Gumiliovo etnogenezės ir „pasionarumo“ teorija: etnogenezė istorijoje vyko ne kartą, vienok jos aprašymas pateiktas L.N. Gumiliovo – metrologiškai nepakankamas, o „pasionarumas“ – iš principo savo terpėje nepažinus „daiktas savyje“ ³¹. Koks psichrockizmo požiūris į tokio pobūdžio teorijas?

Istorija rodo, kad psichrockizmas ir jas „pasikiša“ po savo politinių uždavinių sprendimais. Ir dar tuo pačiu, socialinės-politinės aplinkybės gali susiklostyti taip, kad psichrockizmas tamapa suinteresuotas tuo, kad tokio pobūdžio teorijų visuomenėje būtų daugiau. Taip vyksta tuomet, kai kadaise monopoliškai viešpatavusi teorija (ideologija) praranda valdžią visuomenėje, o užkrauti naująjį monopolizmą nepavyksta. Tokiu atveju, manipuliacija nuomonėmis organizuojama pagal

²⁶ Plačiau apie tai TSRS VP darbuose „Fordas ir Stalinas: apie tai, kaip gyventi žmoniškai“ («Форд и Сталин: о том, как жить по-человечески») ir „XX suvažiavimo Judo nuodėmė“ («Иудин грех XX съезда»).

²⁷ „Ekonominės socializmo problemos TSRS-oje“ («Экономические проблемы социализма в СССР»). - М.: Государственное издательство политической литературы. 1952 m., 18 psl.

²⁸ „Per metus kredito našta padidėjo trečdaliu. (...) Kaip paskaičiavo Centrinis bankas, mūsų bendra skola bankams sudaro 7,7 trilijonus rublių. Tai yra, kiekvienam darbingam šalies gyventojui tenka daugmaž 100 tūkstančių rublių neišmokėto kredito“. Ir laukiama, kad 2013 m. kredito našta išaugs dar trečdaliu. Žr. „Komsomolskaja pravda“ 2013.04.16. E. Beliakovas. Vidutiniškai kiekvienas rusas bankams skolingas 100 tūkstančių rublių. (<http://www.kp.ru/daily/26063/2971601/>).

²⁹ „Ekonominės socializmo problemos TSRS-oje“, citatos iš 18, 19 psl..

³⁰ Jam jo nereikia.

³¹ Jos analizei pirmajame TSRS VP darbo „Negyvasis vanduo“ («Мёртвая вода») skirtas VII skyrius: „„Pasionarumas“: biologija ir kiti sudėtiniai procesai“.

principą „daugiau nesąmonių – gerų ir įvairių“: svarbiausia, kad minia neužduotų sau klausimo, kas šioje vienoje kita neigiančių nuomonių įvairovėje yra teisinga, o kas – iš anksto žinoma, kaip netikra, arba praranda teisingo statusą atitinkamose aplinkybėse. Kaleidoskopiškos pasaulėžiūros ir pasaulio supratimo paplitimas visuomenėje, žmonėms neturint dialektinio pažinimo kultūros, sudaro kultūrinę terpę labiausiai palankią psichrockizmo plitimui ir jo įgyvendinamos valdžios visuomenėje.

Paskutinį kartą mes tai stebėjome TSRS-oje persitvarkymo metais, kuomet M.S. Gorbačiovo – A.N. Jakovlevo klika diegė „nuomonių pliuralizmą“, po ko A.N. Sobčiakas, S.M. Šachrajus ir Ko įtvirtino šią padėtį nūdien galiojančios Rusijos federacijos konstitucijos 13.1 ir 13.2 straipsniuose³². Toks pat „nuomonių pliuralizmas“ miniai kultivuojamas ir buržuazinės-liberaliosios demokratijos šalyse. Viešpataujant minioje „nuomonių pliuralizmui“, minia – dėl jos metodologinio neraštingumo (pirmasis apibendrintų valdymo priemonių prioritetas) nepajėgi išaiškinti šiame „pliurpalizme“ tos tendencijos ir jos teorinio-ideologinio pagrindimo, kurią vienintelę palaiko ir vysto vykdoma valstybės ir antvalstybinių jėgų politika.

Tačiau psichrockizmas – ne vienintelis teoretiškai-ideologiškai visaėdis socialinis reiškinys.

2. „Pidorasingas“ kaip politikos instrumentas

„LGBT“ bendruomenė – taip pat ideologiškai visaėdė: J.V. Stalinas persekiojo jos atstovus už tai kad, jie aktyviai trukdė socializmo statybai TSRS-oje; JAV senatorius Dž.R. Makkartis (J.R. McCarthy, 1908 – 1957) organizavo „LGBT“ bendruomenės atstovų persekiojimą todėl, kad tarp išpažįstančiųjų „kairiuosius“ įsitikinimus 1940-siais „LGBT“ bendruomenės atstovų dalis irgi buvo didesnė, negu apolitiškoje visuomenės dalyje (kaip praneša kai kurie šaltiniai³³, apie 90 % įtartinų, atleisčių, įkalintų ir netgi nuteistų mirties bausme – buvo pederastai)³⁴.

Antra (be ideologinės visavalygystės) kas giminingai sieja psichrockizmą ir „LGBT“ bendruomenę, tai – *hedonizmas, nutaikytas į sibirizimą*, t. y. emocinė priklausomybė nuo malonumo gavimo nedarant ir tokios rūšies malonumo iškelimas į aukščiausios gyvenimo prasmės rangą (nepriklausomai nuo to, ar įsisąmonina ši faktą į klimpęs į hedonizmą individas ar ne):

- psichrockistai – saviklioje ir savimyoje svaiginasi jų „išminties“ ir vadeiviškų pretenzijų gerbėjų pagyromis (tai grynai intelektualiai – psichologinio pobūdžio hedonizmas³⁵);
- „LGBT“ bendruomenės atstovai – svaiginasi jutimniais gyvuliško ir biologiškai priešgamtinio pobūdžio malonumais (tai – kūniškai-fiziologinio pobūdžio hedonizmas).

To ar kito hedonizmo varianto prielaida (arba juos lydintis faktorius) yra dorovinė orientacija į sibirizimą ir vengimas dalyvauti kuriamojoje veikloje, kuri minios-„elitarizmo“ sąlygomis kartais sunki (reikalaujanti energijos sąnaudų), nemaloni kaip kūnišku-jutiminiu, taip ir intelektualiu-emociniu aspektais, gali būti grėsminga sveikatai ir pavojinga gyvenimui, todėl kad minios-„elito“ kultūrose didžioji dauguma gyventojų nepaisant visos demagogijos apie „žmogaus teisę“, *de facto* nuvertinta iki vieno iš daugelių ekonominių resursų, kuriam „elito“ korporatyvinės etikos normos negalioja³⁶. Tokiomis sąlygomis „elitas“ linkęs į hedonizmą ir sibirizimą, dėl laisvo laiko

³² Žr. TSRS VP darbą „Įvadas į konstitucinę teisę“ («Введение в конституционное право»).

³³ <http://babochki.mirbb.com/t800-topic>.

³⁴ Tiesa, paskui išaiškėjo, kad ir kai kurie antiamerikoniškos veiklos tyrimo Makkarčio komisijos nariai patys irgi buvo pederastai.

³⁵ Kaip jis pasireiškėdavo pas patį L.D. Trockį, žr.: G.A. Zivas. „Trockis. Apibūdinimas. Pagal asmeninius prisiminimus.“ (Г.А. Зивъ. „Троцкий. Характеристика. По личным воспоминаниям.“ – New-York. 1921). Viena iš interneto nuorodų: http://militera.lib.ru/bio/0/pdf/ziv_ga01.pdf.

Tai prisiminimai žmogaus, kuris jaunystėje laike L.D. Bronšteiną (Trockį) savo draugu.

³⁶ Frezuotojas-pederastas Ivanas Dulinas iš seriale „Naša Raša“ - tai net ne anekdotu personažas, ir juo labiau – tai nėra kiek nors statistiškai ženklus socialinio reiškinio įsmejinimas. Tai pripažista ir Michailas Galustianas. Iš jo interviu:

„- Visi „Nasha Rasha“ personažai yra tarsi paimti iš gyvenimo ir kažkuo panašūs į draugus, kaimynus ir t.t. O kur tu matei frezuotoją-gėjų?!

– Šis momentas mane irgi labai stipriai stebina. „Blyn“, kas tai per draugai, kas tai pas mus per namas toks? Matyt, savo laiku nevykusiai pajuokavome. Gėjus gamykloje – tai iš tikro nonsensas“ (<http://banana.by/index.php?newsid=4556>).

pertekliaus ir gyvenimo prasmės Dievo sumanymo rėmuose nebuvimo, o kiti „žuvytės iš tvenkinio be pastangų“ mėgėjai, tapę vienu ar kitokių „elito“ sluoksnių „išlaikytiniais“, turi šansus „realizuotis“ kaip „psichrockistai“ ir „LGBT“ bendruomenės atstovai.

Asmenybės bevališkumas, suformuotas vaikystėje auklėjimo proceso metu, tuo pat metu yra prielaida atsirasti hedonistiniam „gyvenimo“ būdui³⁷, arba įviliojimas į hedonistinį „gyvenimo“ būdą sukelia asmenybinę degradaciją ir valios praradimą (suaugusiems) ir patvarią, sunkiai įveikiamą ateityje, asmenybės psichikos iškraipymą (vaikams ir paaugliams).

„LGBT“ temai kultūroje, ir ypač, politikoje paskirta daugybė įvairaus pobūdžio darbų: nuo rimtų mokslinių tyrimų publikacijų iki tuščios demagogijos ir šmeižto tų, kurie niekuomet nepriklausė „LGBT“ bendruomenei. Bet dauguma žino ją pagal G.P. Klimovo kūrinis, kurie tapo populiarius 1990-ais metais tarp politiškai susirūpinusios minios dalies, todėl kad suversti atsakomybę už visas nesantaikas ir bėdas savo gyvenime ir visuomenės gyvenime biologiškai nepilnaverčiams išsigimėliams – tai daug paprasčiau negu prisiimti sau dalį atsakomybės už šalies ir žmonijos likimą, vystyti savo asmenybę, savo valia inicijuoti ir palaikyti visuomenėje tendencijas, kurios atvestų prie to kad, principas „kiekvienoje šeimoje yra išgamų“ nustotų daryti lemiamą įtaką politikai ir gyvenimo kokybei, ir civilizaciją pagaliau atrastų savo vietą biosferoje, po ko toliau vystytųsi harmoningai – patvariai be krizių.

G.P. Klimovo pažiūrų analizei paskirtas TSRS VP darbo „Apie rasines doktrinas: nepagrįstos bet tikroviškos“ 4.3 skyrius „Peršviečiama „Klimovščina““. Be to, tema „„LGBT“ bendruomenė globalioje politikoje“ buvo aprašyta TSRS VP darbo „Nacionalinių problemų sprendimas Visuomenės saugumo koncepcijos vagoje“ 5 skyriuje – „„LGBT“ bendruomenė ir internacizmas“ . Todėl šiame straipsnyje mes paliesime tik kuriuos ne kuriuos „LGBT“ bendruomenės ir politinės sferos sąryšių aspektus.

Homoseksualizmas kaip statistiškai ženklus populiacijose reiškiny pasitaiko gyvūnų pasaulyje: o būtent, tarp pingvinų, žirafų, įvairių rūšių beždžionių³⁸. Šis faktas – tai savotiški „pradiniai duomenys“, kuriais daugelis šiuolaikinių intelektualų pagrindžia postulatą apie homoseksualizmo normalumą ir žmonių visuomenėje³⁹. Kiti remiasi senovės autoritetų nuomone (būtent, Platono, Hipokrato), kurie apskritai matė vyrų homoseksualizme aukščiausią meilės ir žmonių dvasiškumo apraišką, o ne iškrypusią goslybę. Su tokios rūšies nuomonėmis dauguma „tolerastų“ ir „LGBT“-bendruomenės atstovų sutinka su palengvėjimu, kadangi sutikus su jomis, homoseksualizmo problema *realybės subjektyviame suvokime* nustoja būti problema:

- kaip asmenine, todėl kad jau nebespaudžia homoseksualisto, jo artimųjų ir kitų psichikos;
- taip ir socialine, todėl kad nepakantumas natūraliam reiškiniui ir kova siekiant jį išnaikinti ima atrodyti kaip neginčijama kvailystė ir ėjimas prieš prigimtį.

Daugmaž taip yra argumentuojama „seksualinių mažumų“ valstybinio toleravimo KULTO politika, kuri yra vykdoma Vakarų valstybėse nuo 1920-jų m. pradžios (ypač nuo 1960-jų m. pradžios) ir kaip, neva, neatskiriamas „žmogaus teisių“ komponentas, Vakarų yra brukama visam likusiam pasauliui, tame skaičiuje ir žlugusios TSRS valstybėms. Tačiau yra faktų, kurie neišpairo į šį salsvą *neapibrėžtos lyties ir seksualinės orientacijos individų visuomenės* visuotinės tolerancijos modelį.

Realybėje viskas yra visai ne taip.

- **Pagal paskelbimą**, vyksta pakenčiamai-atlaidaus nusistatymo propaganda tam faktui, kad kažkas susigundė realizuotis kaip „LGBT“ bendruomenės atstovas, kad pats „LGBT“-istas neturi ryšium

„Nonsensas“ todėl, kad gamykloje dirbti reikia, o tai vargina ir ne visada malonu kūnišku–jutiminiu, ir intelektualiu–emociniu aspektais: tai užsiėmimas ne „LGBT“-šnikams“, besipučiantiems prieš runkelius dėl savo dvasinio išlavavimo ir pranašumo.

³⁷ Tai – vienas iš rodiklių kad, pats baisiausias dalykas, kurį gali padaryti tėvai (auklėtojai) su vaiku, tai yra pasiekti jo paklusnumo. Reikia lavinti palankią iniciatyvą, kurios realizavimo metu išsivysto ir valia.

³⁸ Žr., pavyzdžiui: http://sooz.ru/fauna/26691-Gomoseksualizm_zhivotnyh.html.

³⁹ Tai, kad homoseksualizmas gyvūnų pasaulyje gali būti žmonijos nusidėjimo pasekmė, – tokios galimybės „intelektualai“ nenagrinėja, nors ir žmonės, ir gyvūnai priklauso tai pačiai biosferai, kurioje žmogaus hierarchinis statusas aukštesnis, negu kitų gyvūlių, o biologinių rūšių egrogoriniai sąryšiai vienu su kitais – neišvengiama objektyvi realybė.

su to „kompleksuoti“, bet turi teisę su pasididžiuoju pranešti apie tai viešai⁴⁰, ir visi kiti (kas nesusigundė) privalo juo jeigu ne žavėtis, tai elgtis su juo kaip su įprastu visuomenės nariu.

- **Bet pagal nutylėjimą**, vyksta propaganda, kad kiekvienas ne tik turi teisę tai „išbandyti“ savo gyvenime, bet ir neturi teisės atsisakyti homoseksualų priekabiavimo savo atžvilgiu, todėl kad iš jo pusės tai būtų netolerancijos ir oficialiai peikiamos (tame tarpe jau ir juridiskai baudžiamos, tam tikrose šalyse) „homofobijos“ rodymas.

T. y. realiai vyksta procesas „LGBT“ bendruomenės pakėlimo į hierarchiškai aukščiausios socialinio „elito“ grupuotės rangą, kuriai leistina tas, kas yra peikiama arba neleidžiama biologiškai ir psichiškai sveikiems, lytinės priklausomybės ir seksualinės orientacijos atžvilgiu, žmonėms⁴¹.

O toks paskelbimų ir nutylėjimų išsiskyrimas – psichrockizmo išraiška.

Bet gali kilti klausimai:

- koks pagrindas yra būtent tokiai, neturinčiai alternatyvos, nutylėjimų traktuotei?
- Kodėl tokia nutylėjimų traktuotė – tai ne šmeižiantis „homofobų“ išsigalvojimas, neturintis realaus pagrindo gyvenime, o pati gyvenimo realybė?

Atsakymas į šiuos klausimus paprastas, jis išplaukia iš žmonių visuomenių istorijos.

* * *

„Vienas iš mitų, apie ginčą tarp dviejų dievų-brolių, Horo ir Seto, už teisę paveldėti jų tėvo Ozyrio sostą, pasakoja, kad pertraukos tarp teismo posėdžių metu, gudrusis Setas įkišo savo pasistojusį bybį Horui tarp sėdmenų. Horas surinko Seto sėklą į delną ir nuėjo skūstis savo motinai Izidei: „Pažiūrėk, ką padarė su manimi Setas!“ Įpykusi Izidė nukirto apdergtą Horo ranką ir pakeitė ją nauja, bet kai teismas vėl prasidėjo, Setas pareikalavo atiduoti jam sostą, remdamasis tuo, kad jis paėmė Horą „kaip vyras“ ir devyni dievai-teisėjai spjovė Horui į veidą ir išsprendė bylą prievartautojo Seto naudai: vieną kartą prarastas vyriškas orumas nebeatkuriamas. Tačiau, nepaisant to Setas netapo laimėtoju pilna šio žodžio prasme: Egipto valdymas buvo padalintas tarp dievų – Setas pradėjo viešpatauti viršutiniame Egipte, o Horas – žemutiniame“⁴².

Aibė šaltinių praneša, kad Senovės Egipte (ir ne tik jame) paverčiant karo belaisvius vergais buvo naudojamas homoseksualinis smurtas jų atžvilgiu⁴³. Homoseksualaus smurto vykdymas, vergvaldžių nuomone, turėjo prasmę, kadangi sulaužydavo vergo psichiką ir jo valią (jeigu jį buvo): vergas ir belaisvis (bevalis) – sinonimai. To pasekoje bevalis-vergas, su sužalota ir iškraipyta psichika užimdavo natūralią sau vietą pačioje socialinės piramidės apačioje. Netgi jeigu jį ir išlaisvintų, tai jis būdamas sužalotos psichikos nesugebėtų tapti pilnaverčiu laisvų žmonių visuomenės nariu.

Tam yra tiesioginė analogija ir gyvūnų pasaulyje. Beždžionių bendrijoje alfa-patinas lytiškai santykiauja su visomis patelėmis, su kuriomis užsinori; kiti patinai – lytiškai santykiauja su savo haremo patelėmis; paskutinis hierarchijoje – omega-patinas – homoseksualiai žaginamas kitų

⁴⁰ Vienas iš pedoparadų pavadinimų anglakalbėje kultūroje „gay pride“. Žodžio „pride“ pagrindinės reikšmės anglų kalboje – „pasididžiavimas“, „puikybė“, „išdidumas“, „pasipūtimas“, tačiau maža to, sąvoka „pride“ surišta ir su gyvūnų pasauliu: [Praidas \(angl. pride\) nedidelė bet pastovi liūtų grupė \(6-12 individų\)](#) sudaryta iš kelių giminingų patelių su savo jaunikliais ir patiniais, kurie gyvena ir medžioja kartu.

Sąvoka „gay pride“ buvo įvesta 1969 m. vienu iš pedoaktyvistų (Vikipedija). Rezultate gavosi dviprasmybė: sąvokoje be to, ko norėjo „LGBT“ aktyvistai, išryškėjo ir išdidumo nuodėmė, ir tai, kad jų vieta – faunoje, o ne žmonių visuomenėje.

⁴¹ Šiuo atveju Pasaulio sveikatos organizacijos nuomonė (su kuria sutiko ir Lietuva) dėl to, kad homoseksualizmas – tai ne psichiatrinė doagnozė (1992 m.), kelia klausimą dėl PSO kompetencijos. Tas faktas, kad jie nežino ir nemoka vaduoti žmones nuo „LGBT“–iškrypimų – nėra priežastis tam, kad pakelti iškrypimus į normos rangą ir juo labiau, palaikyti tendenciją, kad tai taptų privaloma norma visiems, kaip natūralus žmonijos seksualinės kultūros komponentas.

⁴² <http://nauka-i-religia.narod.ru/gomosexual/istoria.html>.

⁴³ I.M. Druzis. Naikina vaikus! – Narkotikai, Juvenalinė Justicija, Homoseksualizmas, Eutanazija. Kaip kuriama naujos pasaulinės valstybės vieninga pasaulinė religija: <http://afon.ru/Afon-palomnichestvo.Igor-Druz.Pogubit-detej-Narkotiki-YUvenalnaya-YUsticiya-Gomoseksualizm-Evtanaziya-Kak-sozdaetsya-religiya>.

stipresnių patinų, o patelės jam neprieinamos. Toks pat yra ir „pažemintųjų“ statusas kriminaliniame pasaulyje praktiškai visame pasaulyje ⁴⁴.

* *
*

Kitaip sakant, visas pastarųjų dešimtmečių globalinis kultas, reikalaujantis iš visuomenės „LGBT“ bendruomenės „toleravimo“, perspektyvoje turi tikslą suformuoti psichologiškai palūžusią bevalę paklusnią vergų-belaisvių visuomenę.

Antrasis aspektas yra tai, kad žmogus, savo orumo pilnatvėje – tai neatmainomai žmoniško psichikos sandaros tipo atstovas ⁴⁵, o ne instinktams pavaldus gyvulys, tegu ir išdresuotas šiekios tokios civilizacijos. Tačiau:

- jeigu jis nepasiekė neatmainomai žmoniško psichikos sandaros tipo, tuomet jis yra pavaldus tiems patiems būties dėsniams, kuriems yra pavaldžios visos kitos mūsų planetos biosferos biologinės rūšys (beždžionių bandos-gaujos tipo elgsena, įpročiai ir socialinė hierarchija; teršia ten, kur prabėga; perteklinis, atsižvelgiant į ekologinės nišos talpumą, gimstamumas, su vėlesniu tam tikros populiacijos dalies sunaikinimu dėl vidinės rūšies konkurencijos ir ligų; elgsenos motyvacija stimulais, būdingais gyvūnų pasaulyje: „arba malonumai – arba skausmas, baimė, nemalonumai“, o ne gyvenimo prasme, išeinančia už fiziologinių ir buitinių poreikių patenkinimo ribų).
- jeigu kultūra tokia, kai visi pasiekia neatmainomai žmonišką psichikos sandaros tipą iki jaunystės pradžios, tuomet visuomenė pereina prie gyvenimo paremto kitais būties dėsniais (savirealizavęsis žmogus – emociškai pilnavertis ir jo nuotaika nepriklauso nuo išorinių aplinkybių, todėl hedonistinis „gyvenimo“ būdas jam nėra priimtinas ir individas jam nėra pavaldus; tuo pačiu, sueitis negali būti noro „maloniai praleisti laisvą laiką“ pasekmė, kadangi ji tampa šventu naujo Žmogaus – Dievo vietininko Žemėje pradėjimo aktu Meilėje, kas reikalauja iš būsimųjų tėvų kūniško ir dvasinio pasiruošimo kiekvienam pradėjimo aktui.

Atitinkamai šioms aplinkybėms, homoseksualizmas kaip reiškinytis yra „būdingas tik gyvūnų pasaulyje“ ir daugiau ar mažiau jame paplitęs, o istoriškai susiklosčiusiose žmonių visuomenių kultūrose tai – savotiškas beždžioniškos-pusžmogiškos globalios civilizacijos būklės konservantas.

Todėl:

„LGBT“-bendruomenės kėlimo į aukščiausio lygio socialinio „elito“ rangą politika, po visuomenės toleravimo kultu „LGBT“-istų atžvilgių pretekstu – viena iš fašizmo rūšių.

Atsižvelgiant į tai dar kartą pabrėžiame:

Biblinio žmonių pavergimo projekto šeiminių ir vadeivų pirmajai svarbos tikslas yra ne vienvaldis pasaulinis viešpatavimas (ką daugmaž pajėgia suvokti pilka sąmonė), o kas kita (to kol kas didžioji dauguma nepajėgi suvokti be papildomų išaiškinimų ⁴⁶) – neleisti žmogui tapti Žmogumi – žmoniškos psichikos sandaros tipo atstovu – Dievo vietininku Žemėje.

Kitaip sakant, biblinio globalizacijos projekto šeiminių ir vadeivų tikslas – kultūros išlaikymas tokia lygyje, kuris garantuotai užtikrintų žmoniškos psichikos sandaros tipo nepasiekiamumą per

⁴⁴ Tačiau daugeliu atveju praktinis homoseksualaus akto atlikimas tam, kad „pažeminti“ socialinės hierarchijos oponentus, nebūtinai: užtenka simbolinės jo įvykdymo grėsmės arba simbolinio įvykdymo. Tą patvirtina didelė dalis blevyzgojimų ir tam tikri neverbaliniai veiksmai (gestai), kurie egzistuoja visose minios-„elito“ kultūrose. Vienas iš epizodų tokios rūšies jo vykdymo simbolinės grėsmės, surandame ir V.I. Dalio „Gyvosios didžiarusiškos kalbos žodyno“ straipsnyje «СОРОМЪ»: „Boleslovas, miestą užėmęs, svainę savo atidengė (apnuogino) ir padarė savo broliui Kondratui didžią sarmatą“ (1882 m. leidimas ir perleidimai jo pagrindu: 4 t., 275, 276 psl., - V.I. Dalio citata iš neįvardinto metraščio).

⁴⁵ Apie psichikos sandaros tipus žr. TSRS VP darbus „Nuo žmogbeždžioniškumo prie žmoniškumo“ (1997, 1998 m.), „Valstybės, „antivalstybės“, „visuomeninės iniciatyvos“ kadrinės politikos principai“ (1999 m.), „Sociologijos pagrindai“ (1 dalis).

⁴⁶ Pamėginkite šimtą tūkstantinės minios atstovui stadione atskleisti rusiškos patarlės esmę: „Visi yra liaudis, bet ne visi žmonės“ - «Все люди, да не все человеки».

visą žmogaus gyvenimą; o kultūros griūtis, dėl kurios prarandamas priėjimas prie protėvių pasiekimų – tai vienas iš „beždžionių planetos“ pertvarkymo į Žmonių Žemę profilaktikos būdų, bet jokių būdu ne regioninio ar globalaus masto tragedija. Vienvaldis pasaulinis viešpatavimas, jo realizavimas – tik priemonė, pasiekti aukščiau įvardintam tikslui.

Kaip ne kartą minėjome savo darbuose, viena iš globalių problemų, su kuria susidūrė biblinio žmonijos pavergimo projekto šeiminkai ir vadeivos yra tai, kad vienvaldžio pasaulinio viešpatavimo nepavyko pasiekti per tą istorinį periodą, kai per beveik nekintamą technologijų atžvilgiu pasaulį praeidavo daugybė žmonių kartų: kai, kažką išmokus, tų žinių ir įgūdžių pakakdavo visam gyvenimui, atjungus intelektą, nesinaudojant juo ir apie nieką negalvojant. Tuo tarpu kapitalizmas buržuazinio liberalizmo ideologijos pagrindu, kuris nors ir tapo globalizacijos XVII – XIX amžiais katalizatoriumi, pats pasidarė problema, pagimdydamas nesustabdomas vartojimo dėl vartojimo lenktynes ir globalią biosferos-ekologijos krizę. Užbaigti globalizaciją per kapitalizmo ir buržuazinio liberalizmo likvidavimą marksistinio projekto ir pasaulinės „socialistinės“ revoliucijos pagalba taip pat nepavyko dėl to, ką padarė J.V. Stalinas. Užtat ir išliko problema kaip likviduoti kapitalizmą buržuazinio liberalizmo ideologijos pagrindu.

Šiandien daugelis aplinkybių rodo į tai, kad biblinio globalizacijos projekto šeiminkai ir vadeivos sprendžia ją bandydami privesti liberalizmą iki absurdo. Praradęs pradinę šiokią tokią moralę („protestantiškąją etiką“) ir pavirtęs į visišką teisinį nihilizmą, šiandieninis buržuazinis liberalizmas pasmerkia **susinaikinimui jam ištikimas visuomenės, veikiamas biologinių ir sociokultūrinių būties dėsnių, kuriuos tos visuomenės ir jų valdantysis „elitas“ ignoruoja arba net nenutuokia apie jų egzistavimą. Tuo tarpu objektyvūs dėsniai – biologiniai ir sociokultūriniai, – kuriuos ignoruoja visuomenės ir jų valdantysis „elitas“, arba net nenutuokia apie jų egzistavimą, panaudojami ANONIMIŠKAI kaip ginklas prieš juos vykdomame kare.**

Pagal šį projektą Europos čiabuviai, o taip pat ir istoriškai susiformavusios Šiaurės Amerikos ir Australijos tautos, turi degraduoti ir užleisti vietą atėjūnams, kurių kultūrai būdingas neigiamas požiūris į euro-amerikietiško tipo kapitalizmą. Tai turėtų išspręsti buržuazinio liberalizmo sukuriamas problemas, ir sudaryti biblinio projekto šeiminkams ir vadeivoms prielaidas realizuoti vergovinę globalizaciją⁴⁷. „Hedonistinio pidorasingo“ įdiegimo politika – vienas iš vietovės išvalymo įrankių.

Tačiau be to dar yra ir „politinis pidorasingas“. Jo esmė pasižymi tuo, kad „politinis ir verslo-elitas“ valstybėje pakeičiamas pederastais, turinčiais politines ir verslo-ambicijas, kurių patenkinimas jų vertybių sistemoje yra svarbesnis, negu šiaip pidorasingas dėl malonumo: pidorasingas kaip juslinis malonumas (lygiai taip pat kaip ir alus) – skirtas beveidei miniai. Be to, pidorasingas tampa priemone, leidžiančia patenkinti politines ir verslo-ambicijas, kadangi tai yra savotiškas slaptazodis, leidžiantis pakilti į tam tikrus minios-„elito“ sistemos socialinės hierarchijos lygius.

Gali kilti klausimas: *O kodėl gi šiandieniniame istorijos etape pasidarė reikalingos būtent tokios „žaidimo taisyklės“ – taisyklės aukščiausiam „politiniam ir verslo elitui“ formuoti?*

Daugelis politinių analitikų pripažįsta, kad pastaraisiais dešimtmečiais visuomenės tampa vis mažiau valdomos⁴⁸. Tačiau mažai kas iš analitikų interpretuoja globalius procesus būtent kaip **valdymo** procesus, bet jeigu mažėja sistemą formuojančių komponentų valdomumo charakteristikos⁴⁹, tai taip pat sumažėja ir sistemos kaip visumos valdymo charakteristikos. Tačiau valdomumas – tai ne tik *valdomo objekto* charakteristikos, bet ir *objektą valdančios sistemos* charakteristikos.

Praeityje valdymas antvalstybiniame lygyje iš esmės buvo vykdomas manipuliuojant ideologijomis ir lyderiais. Biblinė masonija ir kitos slaptos organizacijos kitose kultūrose veikė tuose pačiuose rėmuose. Viena iš manipuliavimo priemonių buvo vyro instinktyviai sąlygoto psichologinio

⁴⁷ Norint įsitikinti tuo, kad šis pareiškimas nėra tuščios spėlionės, o žiauri mūsų laikų realybė, pakanka atvirai ir be išankstinių nusistatymų pažvelgti į vykstančius procesus, kai Europos, Šiaurės Amerikos ir Australijos šviesiaodžius gyventojus pakeičia Pietryčių Azijos, Afrikos, Artimųjų Rytų bei Pietų Amerikos atstovai.

⁴⁸ Užduokite bet kurioje internetinėje paieškos sistemoje užklausą „Pasaulis tampa mažiau valdomas“ ir peržvelkite rezultatus.

⁴⁹ Valdomumas – valdomo objekto savybė (o taip pat ir uždaros sistemos, t. y. valdomo objekto ir valdymo sistemos), kuri apibūdinama tam tikru parametru.

pavaldumo moteriai eksploatavimas (politikai po žmonos padu: Nikolajus II, B. Musolinis, M.S. Gorbačiovas). Aukštesnėse valdymo sistemos lygiuose šis instinktyviai sąlygotas vyro pavaldumas moteriai tapdavo problema, nes tuose lygiuose buvo reikalinga nepriklausoma nuo „bobiškų kaprizų“ užkulisinių politikų veikla⁵⁰. Ši problema, *esant nežmoniškams psichikos sandaros tipams*, galėjo būti sprendžiama tik dviem būdais: masturbacija (onanizmu) ir biseksualizmu, pirmiausia vyrų biseksualizmu, kadangi moterų politikų daug mažiau dėl biologinio ir sociokultūrinio pobūdžio⁵¹. Tačiau masturbacija (onanizmas) – mažiau pageidautinas, kadangi neskatina korporatyvumo, o biseksualizmas – pagimdo tam tikrą korporatyvumą.

Šiuolaikinis politinis pidorasingas – rodiklis, parodantys kad biblinio projekto šeimininkai ir vadeivos kuria naują globalinio valdymo sistemą. Šioje sistemoje aukščiausią lygį turi užimti biseksualai, kuriems nesvarbu, ką ir kaip vartoti lytinio akto aspektu (kuris tampa rituališkai privalomo pobūdžio, būdamas egregorinės magijos elementu), o žemesniame lygyje turi veikti šiaip pederastai. Likusi visuomenė, nesigilinti į tai, kaip realizuojama pilna valdymo funkcija globalinėje civilizacijoje ir kiekviename iš kultūriškai skirtingų visuomenių ir valstybių, privalo būti tolerantiška biseksualizmui ir homoseksualizmui bei nuolatos papildyti pederastų ir biseksualų gretas, iš kurių toliau pasipildo aukščiausio „politinio ir verslo-elito“ gretos.

Tokia valdytojų kadru korpuso formavimo sistema, perėjimo prie jos projekto iniciatorių įsivaizdavimu, turėtų pagerinti globalios civilizacijos valdomumą užtikrinus:

- valdytojų korporacijos pavaldumą jos šeimininkams, dėl anksčiau susiklosčiusios struktūros ir psichikos algoritmikos perlaužimą homoseksualinės iniciacijos būdu;
- jos vieningumą globaliu mastu: visų pirma – jusliniu-fiziologiniu bei psichologiniu homoseksualizmo ir biseksualizmo pagrindu, modifikuojančiu įtrauktų individų psichiką ir pagimdančiu atitinkamus egregorius.

Tuo pagrindu turi susiformuoti egregorinis antstatas iš psichrockizmo skirtinguose jo ideologiniuose pavidaluose.

Visuomenių psichologinio spaudimo intensyvumo valdymas šia tema „būti pederastu / lesbiete – tai jėga“ – leidžia reguliuoti visuomenėje normalių lyties atžvilgiu žmonių ir „LGBT“-istų santykių, bei netiesiogiai – reguliuoti gimstamumą, tuo pačiu išlaikant žmoniją nežmoniškuose psichikos sandaros tipuose, tam kad neleisti jai tapti Žmonija.

Bet problemos buvimą visuomenė jaučia⁵², o mes savo ruožtu tik paaiškiname iš kur ir kokiems tikslams šis politinis pidorasingas taip staiga išlindo. Būtent dėl to politinis pidorasingas, kokteilyje su psichrockizmu, skirtinguose ideologiniuose pavidaluose, susilauks fiasko lygiai taip pat, kaip praeityje fiasko sulaukė biblinis projektas savo pseudoreliginėje versijoje ir marksistinis projektas. Reikalas tas, jog naujas globalizacijos etapas skiriasi nuo prieš tai buvusio tuo, kad jame globalizatorių tikslai nebėra slepiami, t. y. tie tikslai yra sąmoningi, o be to egzistuoja ir yra plėtojami alternatyvūs globalizacijos projektai⁵³. Liko nedaug – pertvarkyti „beždžionių planetą“ į Žmonių Žemę.

TSRS Vidinis Prediktorius

2013 m. kovo 15 - balandžio 21 d.

Patikslinimai 2013.04.27

Kolektyvinis vertimas į lietuvių kalbą 2013 liepa – rugsėjis

Originalas <http://dotu.ru/2013/04/22/threat-to-human-life/>

⁵⁰ Vienas iš tokių kaprizų lėmė Jono Krikštytojo likimą...

⁵¹ Dar vienas būdas – alkoholis: jis sužadina tas pačias vyro galvos smegenų sritis, kurios sužadinamos ir orgazmo metu. Bet yra didelė rizika įsismaginti ir tapti alkoholiku. Be to, alkoholis, ardydamas smegenis, mažina intelekto pajėgumą. Todėl jis taip pat skirtas neprotaujančiai beveidei miniai, o ne pretendams į „tikruosius šio pasaulio viešpačius“.

⁵² Žr. liaudies kūrybą anekdotų žanre (apie valdžią ir pederastus) bei demotyvatorius (tomis pačiomis temomis).

⁵³ Apie naują globalizacijos etapą žr. TSRS VP analitinius užrašus „Globalizacija: naujo etapo pradžia“ iš serijos „Apie dabartinę padėtį“, Nr. 2 (109), 2013 m.